

HEER SUNNAR
BY
SURRENDER SINGH SUNNAR

سُنڙ دي

هیر

سُریندر سنگھ سُنڙ
اُلٹھا:
آصف رضا
دیس سیدوا سنگت (لاہور)

سُنترِ نونِ سُنپنا آونا

سُتا پيا سى اِکِ وِنِ گھوکِ سُنڊ، تڙکسارِ سُنپنا اوسِ نُونِ آيا جى
 بڙے پيارِ دے نالِ آوازِ دے کے، وارثِ شاهِ نے آنِ جگيا جى
 اُڻھِ سُنڊا تينونِ اِکِ کمِ دساں، ايسے کمِ نے تينونِ مِلايا جى
 گلِ سُنِي دِهيانِ دے نالِ ميرِي، وارثِ شاهِ نے آکھِ فرمايا جى

لمياں تانِ کي سُتا پنجاَبِ سارا، لوکاں کُجھِ دا کُجھِ بنايا جى
 دِجھونِ تَرے ساں اوتھي هي کھڙهي آپاں، لوکاں بيٺي هي سفرِ مُکايا جى
 بنے چودھري ساڏے تون بعدِ جھے، لوکاں آپنا جھنڊا جھلایا جى
 اسيں الفِ تون اگے نہ کُجھِ سِکھيا، وارثِ شاهِ تاں الفِ پڙھايا جى

گائِي پيارِ کہاني ميں هيکِ لا کي، ايسے واسطے بيٺي بنايا نين
 نامِ هيرِ رانجھا مينونِ کھرے لگي، سوہنے نگاں نونِ مُندي وِچِ لايانين
 سوہني پيارِ کہاني هي کيويں لکھني، هيرِ لکھِ کي راهِ دکھايانين
 تسيں اوتھي هي جُو کي بهه جانا، اِکِ وارِ وي ميں نہ چاهيانين

سُنڑ سُنپنے وِ بچ وارث نہ گل کردا، کہندا مِلّا وی اک دن آیا سی
 سرگھی ویلے وارث دے وانگراں ہی، بِلے شاہ نے آن جگیا سی
 بُلھے شاہ نے سارا ہی زور لا کے، صرف الف ہی مینوں پڑایا سی
 بابے بُلھے دی گل میں لڑ بنی، تاہیوں الف دے نال چت لایا سی

وارث شاہ آکھے الف الف ہی ہے، نُقُط الف دا ہیئت ہی نیارا ہے
 جم جم پڑھو تے گاؤ الف نوں وی، الف بنا تاں نہیں چھٹکارا ہے
 پینتی، گراں نے بیٹھ بنائی سوہنی، سارے شبدوں دا وزن اِکسارا ہے
 باقی لفظ وی سِکھنے پینکے جی، شبدوں بنا وی نہیں گزارا ہے

وارث کھیسے بچ ماریا ہتھ آپنے، سُنڑ نوں اک چھٹی دکھا دتی
 بی بی انملتا نے جو لکھ بھیجی، لکھاں ہیراں دی چیک سُنّا دتی
 وارث شاہ میاں اک ہیر روئی، وے توں درد کہانی بنا دتی
 بھاگھری دی گل ہی کری جانو، باقی خلقت توں کاہتوں بھلا دتی

سُنڑا سُن بچو مینوں پتہ سارا، دُور دُور دیشاں وِ بچ توں جائی پھرداں
 امریکہ، کینیڈا ولایت جاناے، ساری دُنیا بچ لت گھُمائی پھرداں
 پیسہ دھیلا کماؤن نوں لوک جاندے، اوہ وی بھکھ توں آپنی مِٹائی پھرداں
 ہیراں رُلدیاں دلش پلدیش جو وی، سبھناں دی توں لِسٹ بنائی پھرداں

میرا حکم ہے مننا پۂ تینوں، نویں ہیر اک آپ بنائیں سُنو
 لکھیں نویں کہانی جو توں ڈٹھی، گھسی چٹی نوں ہتھ نہ پائیں سُنو
 گھر گھر کرن کہانیاں لوک سُن کے، ایہو جے کجھ بےیت بنائیں سُنو
 ہیر لکھن توں پہلاں پر یاد رکھیں، پرودگار نوں دلوں دھیاں سُنو

اک دو ہور گلاں وی میں کرنیاں نے، سندا سندا توں سوں نہ جائی سُنو
 قلم میری سیاہی اوس و بچ تیری، سوچ سمجھ کے قلم چلائیں سُنو
 کتوں لے نہ ٹھدی دے تیری، بڑے دھیان نہ بےیت بنائیں سُنو
 جھوٹ بولن دی لوڑ نہ کوئی تینوں، سبھ نوں سچ دا سچ سُنائیں سُنو

گل ہووے کراری تاں لوک سُن دے، پر توں بہتا مسالہ نہ لائیں سُنو
 لملیٹ نہ کریں کہانیاں نوں، تھوڑے لفظاں دے و بچ مکائیں سُنو
 شبد لچر اشلیل نہ کتے ورتیں، نیک لفظاں و بچ نیکی مکائیں سُنو
 تیری سونہ تینوں کھولھیں دل آپنا، کسے ہور دی سونہ نہ کھائیں سُنو

اک ہور دساں تینوں گل بچو، جھگڑا کتے نہ کوئی کرائیں سُنو
 جھگڑا کردیاں کئی کجھ کہا جاندا، توں کوئی ایہو جیہا پنگا نہ پائیں سُنو
 ساہتکار ہیں توں ساہتک لفظ ورتیں، میری ہیر دی قدر ودھائیں سُنو
 جس پاتر دی گل توں کرن لگیں، پہلاں آپ ادہ پاتر بن جائیں سُنو

آہ لے قلم تے اُٹھ کے لکھن لگ جا، تھاپی دیاں تینوں بن توں شیر سُنڑا
 ایویں ڈر ڈر کے عمر بتائی ساری، چوتھے پہر ہُن ہو جا دلیر سُنڑا
 چھڈ دُنیا دے جھگڑے جھمیلیاں نوں، چھڈ کے دیکھ ہُن توں میر تیر سُنڑا
 چھاتی ٹھوک کے کریں اک گل وکھری، توں تے پڑھیا کتاباں دا ڈھیر سُنڑا

اک پریم کھانی منگلاچرن

واہوا واہیگرو واہیگرو کر سُنڑا، وارث شاہ دی ریس نہیں کری جانیں
 جہڑی نبض سی وارث نے ٹوہ دیکھی، تیتھوں اُنگی نہیں اوس تے دھری جانی
 جداں وارث نے ٹھوک کے گل کیتی، تیرے کولوں نہیں اوس طرح کری جانیں
 وارث شاہ دی ہیرتاں امر ہو گئی، تیرے کولوں دوبارہ نہیں کری جانیں

وارث ورگیاں گلاں جو کرے آ کے، کوئی جمیاں نہیں جہان اندر
 چھتی تڑے پھردے اتھے ہیر لکھدے، گل بندی نہیں بچو بیان اندر
 اندروں گل تاں پھیر ہی کری جاندی، کرے کوئی جے انتردھیان اندر
 ماہی سرے دا کڈھ کے پار کردا، بیڑی پھسدی جاں کسے طوفان اندر

ایہہ جو روح کلبوت دی گل کیتی، میری سمجھ دے و بچ گل پا میاں
 تیرے پورنے پائے میں کیویں پوراں، مینوں آپے ہی ذرا سمجھا میاں
 ہاری ساری دی کی مجال ہے جی، جیہڑا جان جاوے تیرے داء میاں

ایسے حُسنِ جوانی نہ کہتے دیکھے، جیسی مُورت توں گیوں بنا میاں
 بڑے لوکاں نے رنگ لگا دیکھے، تیرے رنگاں دا رُوپ اتھاہ میاں
 لوکیں پاؤن باتاں پر نہ بات بندی، گیوں گل توں سرے چڑھا میاں
 تیری ریس کردے ہیروں لکھن ولے تیرے چھلنے نوں جاندے چھلنی جا میاں
 میرا چت کردا تینوں ملاں کدھرے، ہو سکے تاں پھیرا اک پا میاں

شاعر دے دل دا درد

اک درد میں دل نال لائی پھرداں، آ کے میرا ایہہ درد وٹھا میاں
 میری ہیر و دیشاں دے و بچ رُل گئی، اوس نوں ڈالراں لیا بھرما میاں
 تاراں ٹپ کے رانجھا وی جا رلیا، رہا راتاں نوں جھاڑو لگا میاں
 اک نویں کہانی میں کرن لگا، میرے سر اُتے ہتھ ٹکاء میاں

وارث تر گیا ہیر نوں تار کر کے

تیری ہیر تاں ہیرا سی وارسا دے، ہیر لکھی توں سوچ وچار کر کے
 ہڑ حُسن دا قلم دی نوک وچوں، جھرنا ویہ تریا وٹاں پار کر کے
 تیرا عشق حقیقی مزاج بنیاں، و بچ گھل گیا اوسدے سی پیار کر کے
 تیری روح سی ہیر رُہانیت سی، گل کیپتی توں یاراں دا یار کر کے

تیری ہیر چوں ہیر پرتکھ دسدی، میں تے آپ دیکھی اکھاں چار کر کے
 شبدان و بچ ہے صورت ساکار دسدی، دھن ہو گیا میں تاں دیدار کر کے
 روح کھڑ جاندی تیری ہیر پڑھ کے، میں دل دیکھیا گلو گلزار کر کے

توں وی دھن تے ہیر وی دھن تیری، توں وی ترگیوں ہیر نوں تار کر کے
ہیر دا نام اُدھار لینا

جس گڑی دی گل میں کرن لکیاں، ہیر آکھدے ہاں اوں نوں پیار دے ناں
وارث ہیر دا رہیں گا توں وارث، تُلنا کوئی نہیں نار دی نار دے ناں
رانجھا نام وی تیرے توں لوواں منگواں، رلدا تخت ہزارے دے یار دے ناں
چوچک نام وی رکھ لیا معاف کرنا، رلدا نام سی ہیر پروار دے ناں

قیدوں نام چرتز دے ارتھ کردا، رلدا ملدا سی قیدوں کردار دے ناں
سہتی ناں سوہنا اوہ وی رکھ لیا میں، کھیڑا آکھیا ولوں پھٹکار دے ناں
میری ہیر دے عشق دی گل وکھری، پہلاں دس دیواں میں وستھار دے ناں
میرے رانجھے نے چاریاں نہیں مجھاں، نہ ہی بھابی نال لڑدا ہنکار دے ناں
نویں کھانی، نویاں مُشکلاں

نویاں مُشکلاں نویں ہی راہ کھہڑے، لکھ رہا میں بڑے ستکار دے ناں
وارث شاہ بابا مینوں بل بخشیں، گل پیار دی کر لوواں پیار دے ناں
میری ہیر تے رانجھا مجبور نہیں ہُن، قول پُگدے کیے اقرار دے ناں
وکھری گل ہے مُشکلاں بہت آئیاں، لڑنا پیندہ ہے سارے سنار دے ناں
گل پنجاب دی

ہے پنجاب دی دھرت زرخیز سُنوا، گدھی پنجاں دریاواں نے پائی جتھے
گھٹا کالیاں چڑھدیاں پُڑے ولوں، اُتر ولوں ہے برف ڈھل آئی جتھے
پہلا دھرم گلنتھ سنار دے وِچ، رگ وید دی بتز بنائی جتھے

ساری دُنیا دے وڈے دریا سِندھو، آر پار تک پھیل ہے پائی تھے

صاحبان، سسیاں، سونہیاں، شیریاں نے، سُنڑا عشق دی کھیڈ رچائی تھے
 جھیل مانسروور دی مان کردی، ہنساں، موتیاں دی آواجائی تھے
 ہے گیلاش پہاڑ وی پھرے تڑیا، پتھے دیاں کلیاں مہک لائی تھے
 ہیر رانجھے دی سُنڑا امر گاتھا، وارث شاہ نے جوڑ سُنائی تھے

بائی اکھر چروکنے لہدے نے، پینتی اکھری گراں نے گھڑی تھے
 دُوروں نیڑیوں چھتی ودوان رل کے، بانی گورمکھی دے وچ جڑی تھے
 بڑے پیر فقیر وی ہوئے اتھے، دھرتی بلد دے سنگاں تے کھڑیہ تھے
 دھول دھرم دی گل سنسار دے وچ، ہیکاں اُچیاں لا کے پڑیہ تھے

کئی صفت پنجاب دی کری جاواں، ایہہ تاں دُنیا دا اک انمول گہنہ
 جیکر حُسن جوانی دی گل چلے، پھر تاں پچھو نہ ایس دا کی کہنا
 جان دار کے چاء چڑھ جان تھے، ایسوں سکھے کوئی پیڑ نوں کیوں سہنا
 چھاں گنڈھیاں موڈھے تے ڈانگ دھرنی، تیبے کھڑکدے شوق دے نال رہنا

گل عشق دی

سمجھن عشق نوں آج گناہ لوکیں، نالے آپ عاشق دل لئی پھردے
 کرن تتیاں اکھاں جے داء لگے، باقی لوکاں نوں متاں پر دئی پھردے
 عشق مائی تے باپ جے نہ کردے، سارے سبزیاں دی جونے پئی پھردے

دادے دادیاں عاشقی خوب کیتی، تانہیوں پوترے نترے لئی پھردے

عاشق دلِ تاں کعبہ ہے قاضیاں دا، اللہ پاک دی ندر نہال ہویا
جس دل و بچ کسے لئی کھچ ہی نہیں، بھوت بنگلا ہالوں بے حال ہویا
مانوں مترو رج جوانیاں نوں، ساتھی گھرا بھالو جتا بھال ہویا
دل دی گل منو جی دماغ لا کے، دیکھی جاوگی جس تراں حال ہویا

نواں قصہ پُرانی شیلی

وارث شاہ دی ہیر توں مت لے کے، قصہ ہیر دا نواں بناوناں میں
باغ بڑا سوہنا، سوہنے یار لایا، اک نواں بُوٹا و بچ لاونا میں
کسے سمیں سی ڈولی کہار چکدے، آج اڈن کھٹولا لیادنا میں
وارث شاہ نے بَنت سی لکھے ودھیا، او سے راگ دے و بچ ہی گاونا میں

ہڈ بیٹی، جگ بیٹی

تھوڑی ہڈ بیٹی تھوڑی جگ بیٹی، ایس تراں کہانی نوں جوڑیا میں
آپنے پھلاں نوں سنگھیا جی بھر کے، کوئی اوپرا پھل نہ توڑیا میں
سچو سچ کہانی میں لکھ دتی، ذرا جھوٹ نہ کتے گھسوڑیا میں
سارے آپنے بھید میں کھولہ دتے، کسے ہور دا بھانڈا نہ پھوڑیا میں

دو نے دیش دی گل

دونا دیش دا بے دے و بچ یارو، جتھے بیٹھ کے قصہ بنایا ای
پڑھے لکھے لوکیں بڑی سمجھ والے، نام جہاں دا قصے و بچ آیا ای
دھرتی ریتھی فصل سی گھٹ ہندی، دونا نوکری چاکری لایا ای

کوئی چچ دی نوکری لہ جاوے، ایسے واسطے سبھ نوں پڑھایا ای

رانجھے دا پروار

میرے رانجھے دے چار بھرا ہے سن، تن بھیناں سی وڈا پروار ہے سی
 باپو چودھری نوں سارے جاندے سی، کھیاں پنڈاں چوں وڈا سردار ہے سی
 سارے پنڈ دی غرض اوہ ساردا سی، باپ دادے توں لے شاہوکار ہے سی
 کوئی کیہا نہ اوسدا موڑدا سی، سارے لوکاں دے نال پیار ہے سی

رانجھے دا خالصہ کالج پڑنا

سارے بھین بھائی پڑھے کالج و چ، وڈے بھائیاں نوں نوکری ملی چنگی
 رہندے کالج و چ ہی پڑھن ویلے، کسے چیز دی کدے نہ کوئی تنگی
 رانجھا خالصہ کالج و چ جا لگا، اوسدے نال پڑھدے کئی بنے سنگی
 پھر وی چُپ چُپتا ہی رہے رانجھا، چوں کسے نے اوس دی روح ڈنگی

پورے وقت تے جائے جماعت دے و چ، ختم ہوندیاں سار ہی مُرُ جاندا
 گل سندا جماعت دے و چ بہہ کے، پھر کسے وہا و چ رُڑُ جاندا
 ڈھیسے، باجوا، ڈھلوں تے جوہل سی جد، بھاشن دیندے تاں بھاشن نال جُڑُ جاندا
 سدھا نک دی سیدھ نہ بعد و چ اوہ، روز وانگراں کمرے نوں مُرُ جاندا

منڈے کڑیاں کٹھی جماعت

منڈے کڑیاں دی کٹھی جماعت ہے سی، ہسدے کھیلدے کرن پڑھائیاں جی
 کٹھے بیٹھے کے پڑھدے تے شُغل کردے، دیکھو رب نے رونقاں لائیاں جی
 گبھرو آ لے دوالے دے پڑھن آئے، کئی کڑیاں دوراڈیوں آئیاں جی

وہلے سمیں اوہ بیٹھ کے چاہ پیندے، کھاندے چٹنیاں اَتے مٹھیاں جی

رانجھا

بڑا اتھرا گبھرو سی رانجھا، تازی تون وانگوں ڈو +ے پھڑکدے سی
جدھروں لنگھ جاندا دُنیا دیکھدی سی، کنیاں نڈھیاں دے دل دھڑکدے سی
میلہ لٹ لیندا جد وی گل کردا، ہاو بھاو سارے اوس و بچ مڑک دے سی
ہُن کوئی گل چھپا کے بیٹھیا سی، کوئی زخم سینے و بچ رڑکدے سی

ہیر

شو دے شہر دی گڑی اک بڑی سوہنی، سچیں حُسن دی کوئی سرکار لگے
اوہ سی گڑی بٹالے دے چوچکے دی، کھاندا پیندا اوسدا گھر باہر لگے
کپڑا لتا سوار کے اوہ پاوے، چھاتی اوس دی اُتے انبار لگے
تاب جھلی نہ جانودی حُسن والی، سچیں مچیں اوہ نوں رتنا ہار لگے

رانجھے دا ہیر نوں دیکھنا

پہلے دن ہی جدوں کلاس لگی، ہیر رانجھے دیاں اکھاں سی چار ہوئیاں
چٹے دن ہی لٹیا گیا رانجھا، دل لٹ گیا تے عقلاں مار ہوئیاں
جو تصویراں اوہ سُننے و بچ ویکھدا سی، اکھاں ساہنے اَنج ساکار ہوئیاں
کسے وصل دی گھدی نوں یاد کر کے، رتجھاں نٹھ نٹھ کے چھیتی تیار ہوئیاں

ہیر آئی بہار آئی

پہلے دن ہی ہیر جد پڑھن آئی، اویں لکيا چویں بہار آ گئی
گڑیاں ہور وی کئی سی پڑھن آئیاں، اک دکھری قسم دی نار آ گئی
ناراں ودھ توں ودھ سنکھیاں سی، ہیر سرے دی اک مٹھیاں آ گئی

نہیں نہیں سہاؤنی ہوا چلی، سارے پھلاں دے وِ بچ نکھار آ گئی

رانجھا پتیا گیا

رانجھا کدے نہ کسے تے قائل ہويا، آ کے ہیر نے گل بنائی میاں
وڈے چودھری دا پُت شیل بانکا، لگا عشق دی دین دہائی میاں
لکھاں کڑیاں دُوآبے دے وِ بچ یارو، ہیر وکھری ماچھے وِ چوں آئی میاں
آؤندے سار ہی چودھری پٹ سٹیا، ایسی رُوپ دی سَنگی سَنگھائی میاں

ہڑ حُسن دا گل نہ کہن والی، وِ ہلے بیٹھ کے رب بنائی میاں
ماچھا چھڈ جالندھری پڑھن آ گئی، لگدا رانجھے دی شامت سی آئی میاں
پچھلے جنم وِ بچ کیتے کوئی کرم چنگے، کسے ماں کرماں والی جائی میاں
نہیں تاں رانجھے نوں کون سی پٹ سکدا، حُوراں پری ایہہ رب گھلائی میاں

شہر جلندھر گل ہووے

پُورے شہر جالندھر وِ بچ گل ہووے، سُنڈے سارے کہانی جواک بن کے
کوئی کہے میں چوچک نوں جاندا ہاں، گل کرے کوئی ہیر دا ساک بن کے
سارے لوچدے ہیر دے انگ لگنا، بھاویں دھوڑ بن کے چاہے خاک بن کے
کوئی سوچدا بناں غلام اُوسدا، بھاویں چاک دے چاک دا چاک بن کے

چوچک وڈا وپاری

چوچک وڈا وپاری سی شہر وِ چوں، بڑے لوک آ کے گھر کھڑھے رہندے
دلش اتے ودیشاں دے وِ بچ دُھماں، بندے وِ بچ ودیشاں دے بڑے رہندے
آوا جائی ودیشاں دے وِ بچ ایئی، اوہ تاں نت جہازاں تے چڑھے رہندے

باڈر پار کر کے مت جان گڈیاں، چار چھٹ جانڈے چار پھڑے رہندے
رانجھے نون عشق داروگ لگنا

بھوت عشق دا جدوں سوار ہويا، رانجھا ہوش حواس گوا بیٹھا
شوق نال سی چوبراں و بچ بہندا، سارے شوق سواد بھٹلا بیٹھا
کسے نال نہ کھلھ کے گل کردا، پٹھی جہی بھوڑی ہی پا بیٹھا
جیہڑا نڈھیاں دے شوق پوردا سی، آپنے آپ نون روگی بنا بیٹھا

گل ٹھنک ہی گئی سی ہیر نون وی، پت چودھری دا چاٹے لا لیا جی
چوبر سرے دا منیاں سی جیہڑا، اوس نون روپ دی رمز نے ڈھان لیا جی
نہیں کسے دے کم دا رہا ہن تان، پورا جٹی نے اثر جما لیا جی
ایسا حُسن نے ڈسیا سی رانجھا، انگ انگ نون زہر چڑھا لیا جی

ہیر تے رانجھے دی صفت

ہیر مگر وہیر سی چوبراں دی، سبھ نون ہٹ ہٹ کچیاں آؤندیاں سی
اودھر چودھری دے پت رانجھنے تے، ڈورے چنگیاں چنگیاں پاؤندیاں سی
وڈے وڈے گھراں دیاں جھیل جٹیاں، دلوں لا کے رانجھے نون چاؤندیاں سی
رانجھا کدے نہ کسے نون ٹچ جانے، لین ترلے تے متناں وی پاؤندیاں سی

ہیر رانجھے دی پہلی ملنی

اک دن آہنے ساہنے ہوئے دوویں، ہیر آکھیا کجھ تان بول میاں
کجھ نہیں کجھ نہیں جاں رانجھے آکھیا سو، نڈھی آکھدی گفر نہ تول میاں
اندروں اندر ناسور جو بنی جاندا، میرے نال اوہ درد پھول میاں

ایدھر ساڈا وی دل گواچیا ای، کدھرے ہے تاں نہیں تیرے کول میاں

رانجھے آکھیا پتہ نہیں کیویں دساں، ساڈا گجھ وی نہ رہا ساڈے کول جھینے
سارے سُنپنے، سکیمیاں تے عقل مندیاں، لُٹ کے لے گئے تیرے کول جھینے
چت کرے کہ کول بٹھا تینوں، سُناں مٹھڑے مٹھڑے بول جھینے
چنگی رہنگی پُچھ ناہور گجھ وی، نہیں تاں سبھ گجھ ہی دیاں میں پھول جھینے

گرم گرم چاہ دے دوہاں گھٹ بھر کے، اندروں تپش نوں تھوڑا جیہا ٹھاریا سُو
دل دیاں گھنڈیاں کھولھیاں دوہاں مل کے، بھیردی عقل تائیں جندر ماریا سُو
اَج گل نکھار کے دیکھ لینی، ہیر رانجھے نے دلاں وِ بچ دھاریا سُو
پُچ کر کے دیکھ توں اَج سُنڑا، کس جگت نہ نہیرا اُجاریا سُو

رانجھے آکھیا کریں یقین چھینے، تینوں واچیاں بنا نہیں جی ہونا
کسے کارن بے توں نہ بنی ساڈی، ساڈے نال پھر پتہ نہیں کی ہونا
دل دیکھ ساڈا لیرو لیر ہو یا، پکے دھاگیاں بناں نہیں سے ہونا
ہُن تاں کھلھ کے گل بے کریں کیراں، تانہیوں صبر دا گھٹ ہے پی ہونا

سوچ سبھ کے اتے نچھک ہو کے، دل کھولہ کے اَج سُنائیں ہیرے
توں کریں کہانی میں سُنیں جاواں، کابلی وِ بچ نہ گل مکائیں ہیرے
دودھ، کھنڈ وِ بچ چول ملا کر کے، اَج مٹھڑی کھیر بنائیں ہیرے

روم روم وِ بچ بھر مٹھاس جاوے، ساری عمر پھر بیٹھ کے کھائیں ہیرے

من مندروں لب کے پونجھ کے تے، عطر چھڑک کے دھوپھ جگائیں ہیرے
گل کرن توں پہلاں پر یاد رکھیں، سچے رب دا نام دھیائیں ہیرے
کھنڈ، گھبونوں آٹے دے وِ بچ گن کے، شکر پاریاں تائیں بنائیں ہیرے
فکی بوندی نہ ذرا سواد لگدی، وِ بچ لون مسالہ وی پائیں ہیرے

جھوٹھ بولاں جہنم نوں جان ہڈیاں، سچو سچ میں کراں بیان میاں
ساڈا پڑھن پڑھاؤن دا کم کوئی نہ، تینوں بھالدی میں پہنچی آن میاں
گلاں تیریاں لوکاں توں جدوں سنیاں، کھسدی جاندی سی میری تاں جان میاں
مری ترس کے تیریاں درشناں نوں، لہدی پھری زمین اسان میاں

ماجھے، مالوے اتے دوایاں وِ بچ، جگہ جگہ چرے تیرے ہانیاں چے
اویں جاپدا رانجھیا گھل گیا ہیں، پنچ دریاواں دے پنجاں ہی پانیاں چے
رانجھے چودھری دیاں گھر گھر ہون گلاں، سارے پنڈاں، شہراں ستھان ڈھانیاں چے
مان مینوں وی سی آپنے آپ اتے، پھری بھالدی سمھناں نشانیاں چے

کالج ماجھے دے وِ بچ وی بڑے یارا، آپنے گھروں میں پڑھن روز جاسکدی
اپر رانجھیا تینوں پھر کیویں ملدی، تے میں پیار پینگھاں کیکن پاسکدی
رُوپ آکھراں دا دتا رب مینوں، آپنے حُسن دا کداں مل پاسکدی

بڑا آپنے آپ تے مان مینوں، آپنے آپ نوں کیویں عظمہ سکدی

وارے وارے جاواں تیریاں رحمتاں دے، شکر رب دا رانجھا وار وار کردا
 سجدہ کرے زمین تے سیس لا کے، پنجاں پیراں دے سجرے دیدار کردا
 دیکھ روح کلبوت دے و پنج پیندی، وار وار رانجھا نمسکار کردا
 خیر منگے خدا توں ہتھ اڈ کے، کردا جو وی ہے پرودگار کردا

سُنی گئی درگاہ دے و پنج یارو، رج رج کے دوویں دیدار کردے
 اک پلک وی نہ جھمکن دین اوہ تاں، ٹلکلی لا کے اکھاں چار کردے
 وصل-اے روح دی جدوں پھہار گئی، بھیج بھیج کے وصل اے یار کردے
 دہیں سمیں دیاں سوئیاں روک مولی، چُپ وچوں گُجھ ایسا اظہار کردے

ماں باپ بھائی رشتے دار بھل کے، چت کرے ہُن میں تیرے نال وسماں
 رونا پوے تاں میں تیرے نال روواں، تیرے ہاسیاں و پنج تیرے نال ہسماں
 تیرے ساہ دے نال میں ساہ لے کے، رس رس کے میں تیرے نال رسماں
 مک گیا ای درد فراق میرا، چت کرے میرا سبھ نوں کوک دسماں
 جوڑی دیاں گلاں ہون لگیاں

لکیاں و پنج پنجاب دے ہون گلاں، ہیر رانجھے دی جوڑی کمال دی جی
 حُسن پری ہیر دی گل چلدی، رانجھے جٹ دے جوہن جلال دی جی
 جوڑی دیکھ اسمان وی بھرے ہوکا، دھرتی کنے سوہنے جی پالدی جی

سُزنا سارا جہان ہی کرے گلاں، جوڑی کندے نہ بنی اس دے نال دی جی

سال مگروں چھٹیاں

پڑھدے، ہسدے، کھیڈدے سال لنگھیا، لنگھ گیا جیوں سُننا آیا جی
چھٹیاں وِ بچ سبھ گھراں نوں پرت جانا، اہس گل نے بڑا ستایا جی
دو ڈھائی مہینے دی گل ساری، کس گل دا رولا اپنا پایا جی
رانجھا جان لگا جدوں گھر آپنے، کہندا بس میں گیا تے آیا جی

ہیر دا بٹالے جانا

ہیر جدوں بٹالے گھر جا پہنچی، دھی دیکھ چوچک مُسکرایا جی
متھا چُمیاں سر تے پیار دتا، نالے گھٹ کلجے نہ لایا جی
بھیناں بھائیاں بیٹھ کے گل کیٹی، سخیاں سہیلیاں نے تھرمت پایا جی
ماں نے دیکھیا جویں کوئی چیز لہی، واپس دیکھ کے سوکھا ساہ آیا جی

ہیر دیاں سہیلیاں دی پُچھ گچھ

گڑیاں پچھدیاں دس خاں ہیرے نی، کہندے دونے دا جٹ پُٹایا ای
ایڈا کی سی اوس وِ بچ دس خاں نی، جیہڑا ہیر دے دل تائیں بھایا ای
گل جھل دی اگ دے وانگ پھیلی، رانجھے ہیر تے ہتھ ٹکایا ای
صاحبان، سسی، سیری، سوہنی وانگ توں وی، کوئی نواں اتہاس رچایا ای

ہیر دا گھردیاں نوں آپ دسنا

بیٹھے کھوپے تائیں سارے کرن گلاں، سال مگروں سماں ہتھ آیا ای
ادھی رات ہوئی تارے چند چمکن، ادھا گٹیاں نے گیرا لایا ای
کوئی لوے گھھاٹ تے نیند آوے، لے واسیاں کنے ڈھونکا لایا ای

ماں دے کول بہہ کے سارے گھر دیاں نوں، قصہ ہیر نے کھولہ سُنایا ای

ہیر دی ماں دا درد

ساری رات ہی گِندی میں رہی تارے، ماں نے متھے تے ہتھ ٹکایا ای
لوکیں دکھیاں تھانی سی کیوں ہسدے، مینوں آج ہُن سمجھ وِج آیا ای
نی کلج گئے ایہہ توں کی کیتا، سُن کے کالج باہر نوں آیا ای
ماں مر تاں نہیں سی گئی تیری، آپے آپنا ساک رچایا ای

ہیر دی وکالت

نی توں دل نوں گل نالہ مائے، کدے غلط خیال نہ آیا ای
سوچ سمجھ کے فیصلہ میں کیتا، انھے واہ نہ گھوڑا دُڑایا ای
ساری دُنیا دے دلاں وِج وسدا اوہ، جس نوں آپنا اِشٹ بنایا ای
کرماں والیاں دے ہسے امیے نی، رانجھے ورگا ہیرا کوئی آیا ای

ماں دا درد

گھرا کھوٹا تاں میں نہیں کیا اوس نوں، پر توں چنگی نہیں گل ایہہ کری گُڑیے
دساں دیشاں بچ گھمدا باپ تیرا، اوسدی پگ توں داغی کر دھری گُڑیے
مینوں دھرتی نہیں دے رہی وہل کدھرے، بن موت میں رات دی مری گُڑیے
چاواں نال اساں تینوں پالیا سی، کی پتہ سی گھولینگی کڑھی گُڑیے

ہیر دی وکالت

اک وار جاں رانجھے نوں دیکھ لیں گی، ہو جاوے گی توں دی دھن مائے
مر جاؤں گی لیکن نہ اُدھ گئی، تیرے بُوہے تے آؤنگی جن مائے
کسے دُھرے ٹکانے دی گُڑی ہاں میں، کوٹھے اُپر نہ بیٹھی کوئی رن مائے

ایویں دھاگے تویت نہ کری جا توں، پھائی غلط نہ گلے وِ بچ بنھ مائے
ماں دا درد

چت کرے کچومبر میں کراں تیرا، اک وار تاں بندی بنا دیواں
گجھ کھا کے مر جاں میں جاں تاں، جاں پھیر تیرا ہی بھوگ میں پا دیواں
جین جوگی نہ چھڈیا توں مینوں، آپنا منہ میں رکتھے چھپا دیواں
آ لین دے گھرے آج باپ تیرا، اجے رات نوں جھٹھرا چکا دیواں

کی سوچیا تُساں بدکار بارے، چوچک نال سی ماں سوال کردی
اویں جاپدا مینوں گجھ ہو جاناں، دل دی پیڑ ہے مینوں بے حال کردی
آکھو مُنڈیاں نوں گجھ کرن اسدا، میرے نال جواب سوال کردی
اسنوں جیندی زمین وِ بچ دھس دیو، گل کوڑا کداں کنگال کردی
چوچک دی دلیل

چوچک آکھدا کن دھر سنی جیئے، ہیر جان دی جان دی جان میری
دھی میری توں کدے میں سوچیا نہ، ہوو قیتمی کدے وی شان میری
غلطی ہو گئی کڑی توں کی کرئیے، ایویں رو نہ توں وی تاں جان میری
دوونے وِ بچ وی واقفی بڑی میری، کنیاں پنڈاں دے وِ بچ پچھان میری

اُگی چٹی رسو پڑ میں جاؤں، کالھے ٹھولے کوھالے چکر مار جانا
کینسر پُ منڈیر تے سُنڈاں وِ بچ، کسو چاہل سدھواں تے گلار جانا
نتھو چاہل بلھیر بھیناں وِ بچ ہو کے، ابن آہم پُ اتے پوار جانا

نُکھراں گوند پورِ گھاں تے گا کھلاں نوں، سکھانی اوجلیاں توں لے کے یار جانا

پُوری پُچھ پڑتال میں کروں پہلاں، وڈا چودھری پھر لوواں سد جھینے
 نیاں دنیاں دآبے دا جٹ سنیاں، میرے نالوں وی اُچا ہے قد جھینے
 چُپ کر کے کرو کم کار گھر دا، اِس تراں نہ کمل توں وڈھ جھینے
 چھتی پتن تر کے میں وی وکھ بیٹیاں، ایویں سمجھیں نہ مینوں اُجڈ جھینے

ہیر دا دھنواد کرنا

دھنواد تیرا بابل میریا وے، پین لگی سی مینوں تے اَج دندل
 اِٹ سٹ بھکھڑے ہی باقی رہ جانڈے، سُنک جانی سی تیری کنوار گندل
 پُوری پاک پوتر میں بابلا وے، مہک اِجے وی میری صندوق صندل
 میرے کمرے بچ کُڑی جو نال رہندی، پُچھ لہو اُوس توں اُوسدا پنڈ دھندل

ہیر شکر کیتا پتا نال اُوسدے، پنجاں پیراں نوں بہہ کے دھیاؤن لگی
 رتجھاں جاگ پیاں سُنپنے آؤن لگے، پھیر خواہاں دے محل بنھاؤن لگی
 پُڑے ولوں گھٹا جدوں چڑھی دیکھی، مور خوش ہے جی پیاں پاؤن لگی
 پھر رات گئی تھوڑا جیہا مینہہ ورھیا، تڑکے سمیٹل ہوا پھر آؤن لگی

ہیر دے بھراواں دی گلل

بہہ کے ہیر دے بھائیاں نے گل کیتی، ایہہ کی ہو گیا ساڈڑے باپ نوں جی
 رننا خفا سی ہیر دے عشق کر کے، کہینے لاہیا سُو باپو دے تاپ نوں جی
 ساڈی گل نوں لیک ہے لا دتی، کیتا بُرکیاں ساڈی اوکات نوں جی

پک تان کے کدے نہیں تڑسکدے، مہنا ہو گیا چوچک دی ذات نوں جی

باپو میریا مینوں اک گل دسیں، ایہہ توں نواں کی کھیل رچایا ای
 حامی ہیر دی آج توں بھرن لگا، کہڑے پیر نے تینوں بھرمایا ای
 ہالے رڑکدا میری تاں پک اندر، جیہڑا ہیر نے زخم لگایا ای
 سانوں دس تاں کھوہہ کے اک واری، پٹھا پنگا توں ایہہ کی پایا ای

چوچوچک دا ماں دھی دوہوہاں دا سوچنا

چوچک آکھدا گل سُن کن دھر کے، میں تاں کھیڈ نوں ذرا چھپایا سو
 پھسیا میں کڑکی دے وِ بچ پُڑا، اک نواں ہی داؤ چلایا سو
 جاں تے ماں مردی جاں تیری بھین مردی، میں تے دوہاں نوں آج بچایا سو
 میرا دل ہی چھپیا جاندا ہے، کیوں غصے نوں میں چھپایا سو

ہُن ہیر نوں ہے وشواس پُڑا، اوسدا باپ ہے دھی دے نال پُڑا
 چویں آکھوں ہُن میں اُسے من لینا، میری سوچ دا ویکھیں کمال پُڑا
 چوچک عقل دے نال کوئی کھیڈ کھیڈو، ہر پاسے دا رکھ خیال پُڑا
 جدوں ونھ کے تیر نوں ماریے جی، کر دیدیا ہالوں بے حال پُڑا

چوچک دا ودیش جانا

گیلیپھورنیاں امریکہ جان دے لئی، چوچک آپناں من بنایا جی
 پنجاں ستاں دناں دی گل کر کے، چوچک آپ پردیس سدھایا جی
 ماں پُٹاں نوں دے کے دھرواس چوچک، ٹھنڈھے پانی دا گھٹ پلایا جی

کے نوں نہ گل دی سمجھ لگی، چھچھوٹی وِج سبھ نوں ہی پایا جی
کسے نوں نوواں موڑوڑ دینا

چوچک ہفتے دے وِج ہی پرت آیا، سارے ٹبر نوں کول بٹھا لیا جی
سوچھ نال اک ناکھی موڑ دے کے، قصہ نویاں راہاں اُتے پا لیا جی
مُدی ساری کہانی ہی نویں پاسے، چوچک نوواں ہی کھے + رچا لیا جی
بڑی جگت دے نال وِیونت گھر کے، سارا ٹبر اپنے چکھے لا لیا جی

کہے دھاریوالاں ورگا کارخانہ، آپاں امریکہ وِج ہے لا دینا
گرم سرد موسم وِج پاؤن والا، ہر تراں دا کپڑا بنا دینا
لٹھے، کھاشے، ململ، کریپ بن سی، شینیاں، پاپلیناں نوں ٹانکا لا دینا
نواں دیشاں دے وِج اپنے کم چلدے، دسویں دلش وی پیر ٹکا دینا
چاتر کرے چترائی

دیکھن پھول کے سارا سماں گھر دے، باپو بہت چیزاں لے کے آیا سو
کلے کلے نوں مار کے واج اُسنے، سبھ دے ہتھ سماں پھڑایا سو
روٹی ولین والی وی مشین آندی، جسوں چونکے دے وِج ٹکایا سو
چاتر کرے چترائی تاں کون جانے، سبھ نوں چوچک نے اُلو بنایا سو

رشتے دار سارے کٹھے کرے اک دن، سارا کوڑما سد بُلایا جی
نویں کارخانے دی ہے خوشی کرنی، سارا آٹھ گوانڈھ وی آیا جی
لُدیہانے توں سی حلوائی سدے، مُرغا، میٹ کباب بنایا جی

نچن والے وی سی چنڈیکڑھوں آئے، نچ نچ کے جشن منایا جی
 موچپور دے لڈو کھوائے سبھ نوں، گرم گرم جلسیاں کھانودے جی
 فلا قند، رسگلے، گلاب جامن، من چاہے لوٹدھے سارے لانودے جی
 پلنگھ توڑ سی بڑا سواد بنیاں، ماؤں ماؤں کر کے سارے کھانودے جی
 گتھلی بن سبھ نوں اک اک دتی، بھاجی لے لکھیں گھریں جانودے جی

ڈولے ہیر دا نہ وشواس کدھرے، تاں ہی چوچک نے چکر چلایا سو
 ہیر پھس جاوے چنگی تراں جس وچ، ایسا جگتی نے جال وچھایا سو
 دھی مار کے حیندا ہی میں مر ساں، گوڑھے رشتے نے رنگ وکھایا سو
 اڈ جائے نہ کدھرے پھرن کرکے، چوغا بڑا ودھیا تاں ہی پایا سو
 ہیر نوں پچھمی دُنیا دکھاؤنی

اجے کم نے بہت ہی کرن والے، اک وار میں جلدی پھر جاونا جی
 نالے کارخانہ ہے شروع کرنا، دونہ ہور دیشیں پھیرا پاونا جی
 ہالے چھٹیاں تاں کافی رہندیاں نے، نال ہیر نوں وی لے جاونا جی
 دُنیا پچھی دیشاں وچ کیویں رہندی، آپنی دھی نوں جا دکھاؤنا جی

ہیر چائیں چائیں پیو دے نال تڑ پئی، پت چیتے نہ کدھر نوں اڑ چلی
 دل دونے دے دلش وچ دھڑکدا سی، تقدیر آج کدھر نوں مڑ چلی
 تنو منوں تاں جُوی سی رانجھنے نہ، قسمت ہیر دی بھر نہ جُو چلی
 کدی چک کہار لے جانودے سی، ہیر اڈن کھٹولے وچ اڑ چلی

ایل اے شہر

ڈھلی چھام نوں ایل اے. فلائٹ پھٹی، چوچک ہیر نوں اڈا دکھانودا جی
ہر منٹ دے بعد جہاز اترے، اینا ملک اتھے آؤندا جانودا جی
شانت مہانساگر دے کنڈھے اُپر، کیلی فورنیاں راج کہاؤندا جی
ڈزنیلینڈ تے ہولیوڈ دیکھنے نوں، ہر کسے دا دل ہی چاہودا جی

ایل اے شہر نوں دیکھ ہیر خوش ہوئی، سارا شہر آج ہی گھمنا چاہندی جی
چوچک آکھیا شہر ہے بڑا وڈا، اک نمبر سڑک اگے آؤندی جی
سٹر میل سمندر دے نال چلدا، ایل اے شہر دی سمجھ نہ آؤندی جی
کنے جائز تے کنے نجانج رہندے، گنتی کسے نوں ٹھیک نہ آؤندی جی

اگے چار سو پنچ سی سڑک آ گئی، اوس ٹوں دیکھ کے ہیر گھبراؤن لگی
چھ لائیناں وچ اک پاسے جان گڈیاں، کاراں گئے حساب لگاؤن لگی
لکھاں موٹراں سڑک تے جاندیاں سی، گندی گندی پھر گنتی بھلاؤن لگی
شیشہ کھولیا کار دا بٹن نپ کے، سیتل ہوا سمندر دی آؤن لگی

اک سو اک نمبر سڑک آئی اگیوں، بھیڑ کاراں دی ہور وی ودھ ہو گئی
ہیر پچھدی کدھر نوں جان لوکیں، ایہہ تاں حد توں وی کتے ودھ ہو گئی
وڈھی جنگ تاں نہیں کتے چھڑ گئی سو، شہر چھڈن دی سوچ ہے آج ہو گئی

کتنے روڈنی کنگ تاں نہیں کٹیا، سارے شہر و بچ بھڑکدی اک ہو گئی

وِلی لنگھدیاں سار پہاڑ آ گئے، اُچے نیویں سڑک پئیاں پانودی جی
 کاراں دیاں لائیاں دِن دُور تیکر، چویں فوج کوئی جنگ نوں جانودی جی
 اینے چر نوں سڑک پہاڑ اُتوں، اک ڈونگھی چھلانگ لگانودی جی
 چویں رات دیواں نوں جگن بتیاں، ایداں چکدی گمری نظر آنودی جی
 وین چُرا شہر

ادھی رات لگبھگ اودوں ہو گئی سی، جدوں شہر وین چُرا آیا سُو
 تاکی کھول چوبارے چوں نظر ماری، ساکھشات سورگ نظریں آیا سُو
 سارا شہر پہاڑ دی رھیٹ اُتے، وِہلے بیٹھ کے کسے بنایا سُو
 تن پاسے پہاڑ چوتھے پاسے ساغر، ڈھا کے بال مٹیاری نے لایا سُو

چاچا ہیر دا اینے نوں بار وچوں، مہک ماردا دارو دی آیا سُو
 ہیر اُٹھ کے اُتے اگانھ ہو کے، جھک دُعا سلام بُلایا سُو
 ساہ گھٹ کے چُھاں نوں پُنجھ کر کے، قیدوں چوچک دے گوڈیں ہتھ لایا سُو
 خوشی و بچ سی پھردا گھمماؤں بھیڑا، چوچک نال گلاس ٹکرایا سُو

اگلے دن سویرے پھر سیر خاطر، چوچک ہیر نوں ساغر تے لیا جی
 فٹ پاتھ سمندر دے کنڈھے کنڈھے، دُور تیک اک چکر لوایا جی
 دُور و بچ سمندر دے جانودا جو، اک لکڑ دا پُل دکھایا جی

ریٹورینٹ سمندر دے وِج بنیاں، جتھے ہیر نوں بھوجن چھکایا جی
 پھر ماریاں بیچ تے لے گیا جی، بیڑے کشتیاں کئی ہزار جتھے
 کٹا لین ٹاپو تے جان دے لئی، کئی بیڑیاں ہے سی تیار جتھے
 کوئی تڑے کشتی کوئی پرت آدے، چکر لاؤندیاں سی وارو وار جتھے
 دُوروں دیکھیاں کشتیاں ایوں لگن، پھرے تیر دی بنکاں دی ڈار جتھے

ہیر سنگترے مالٹے دیکھدی ہے، مینبو کنوناں واگ موٹے لگدے نے
 بھرے پئے پھلاں دے نال بوٹے، پتے گھٹ تے پھل ودھ لگدے نے
 ہر تراں دیاں سبزیاں پچیاں سو، کھیت بالگل پنجاب دے لگدے نے
 بڑے پھل پہاڑاں تے کھڑے دسدے، آوا گاؤن اُگے وی اوہ پھدے نے

ادھی امریکہ دا چکر

گجھ دناں دے وِج ہی چوچکے نے، ادھی امریکہ وِج گیرا لا دتا
 گزینڈ کینین، روکی پہاڑ گھمے، گولڈن گیٹ پل جا کے دکھا دتا
 لیک ٹاہو، رینو، لاپھلین گھمیاں، لاسوگیس وی چکر لوا دتا
 جوا کھیڈا سارا جہان جتھے، جیکپوٹ وی کھیلن سکھا دتا

ہیر دا وینچرا کالج لگنا

گھر آ چوچک نے گل کیتی، پڑھن ہیر نوں وِچرا پا دینا
 کارخانے دا سارا حساب رکھو، وِج ہیر دا دفتر بنوا دینا
 ہیر آکھدی پڑھوں جاندھر ہی میں، میں نہ رانجھے تائیں بھلا دینا
 چوچک آکھدا فکر نہ کریں کڑیے، تیرا رانجھا میں ایدھر منگوا دینا

کر ہیر بھروسہ اپنے باپ اُپر، ہُن وِٹپُڑا کالج وِ بچ جان لگی
 کدوں ملوگا آن کے پیار میرا، دِنے رات سی اُونسیاں پان لگی
 سوہنا لگدا کدے ماحول اتھے، کدے سوچ کے ہیر گھبراؤن لگی
 کدوں ملوگا رانجھنا یار آ کے، منو من قیانے لگاؤن لگی

قیدوں روز بھتیجی نوں چھڈ آؤندا، چھٹی ہون تے واپس لے جاؤندا جی
 کسے کم جے اودھروں دی لنگھے، اک ہور گیڑا کالج لاؤندا جی
 گورے، کالے، مسیکے، ہیلو ہیلو کردے، سارا کالج ہی ہیر نوں چاہؤندا جی
 ہیر جتی سنکھی نہ کڑی کوئی، رُوپ من موہنا سبھ نوں بھاؤندا جی

سہتی ایسے ہی کالج دے وِ بچ پڑھدی، کہندے چنگے امیر دی دھی یارو
 کھیڑے جٹ پنجابی دی کڑی ہے سی، اپنے باپ دی لاڈلی سی یارو
 ہے سی رج کے کڑی دلیر اوہ تاں، نالے چُج کے سندر وی سی یارو
 کیلیپھورنیاں کولر تے دائین بیڑے، بڑے شوق نہ لیندی سی پی یارو

ہیر دا سیددے نوں ملنا

بڑے چڑاں دا وِٹپُڑا وِ بچ رہندا، سارا شہر ہی قیدوں نوں جاندا سی
 اودھر کھیڑا وی بڑا مشہور بندہ، سارا مُلک اوس نوں پہچاندا سی
 چھڑا چھانٹ قیدوں پھرے موج کردا، فکر سی تاں آپنی جان دا سی
 سیدا اکھاں دا ڈاکٹر نواں بنیاں، کم سیدے دا عینکاں لان دا سی

رڑک اکھ و بچ ہیر دے پئی اک دن، قیدوں ہیر دی اکھ دکھاؤن لے گیا
 اندر گھلیا اکھ دکھاؤن خاطر، ہیر گئی اندر قیدوں باہر بہہ گیا
 اپنی سوہنی گڑی کداں ہو سکدی، سیدا دیکھ کے دیکھدا ہی رہ گیا
 ڈاکٹر باہر تک ہیر دے نال آیا، نالے چاچے نوں دوا سلام کہہ گیا

گھر جا کے سیدے نے گل کیتی، قیدوں چاچا کلنک و بچ آیا سو
 نال پریاں توں سوہنی سی گڑی اوسدے، ہیر آکھ کے چاچے بلایا سو
 اکھاں و بچ سمندر دی ہوا پے گئی، کوئی خاص نہ نقص تھیایا سو
 لیکن میریاں اکھاں نوں دیکھدے ہی، ہیر بہت وڈا روگ لایا سو
 کیدو تو کھیڑیاں دارشتہ منگنا

قیدوں چاچے نوں اک دن کھیڑیاں نے، کھانا کھان لئی گھرے بلایا جی
 کھان پین دا بڑا شوقین چاچا، گھٹ لا کے ٹیکسی و بچ آیا جی
 مرغا، مچھی، میٹ بنائے تازے، کھیڑے قیدوں نوں پیگ لویا جی
 ہو سکے تاں آپاں رشتے دار بنیاس، کھیڑے قیدوں نوں آکھ سُنایا جی

قیدوں چوچک دے نال جا گل کیتی، رشتہ بڑا ودھیا اک آیا نے
 مُنڈا ڈاکٹر باپ دا کم ودھیا، ساری عمر پنجابی کہایا نے
 چوچک آکھدا سہج دے نال گل کر، اودھر ہیر نے وی کن لایا نے
 پئی سوچ کے کرنی ہے گل مینوں، مہوں ہیر نے رانجھے نہ لایا نے

ہیر دے کاغذ بناؤنے

چوچک آکھیا ہیر نوں سُنی بیٹا، کاغذ پکے ہُن تیرے بناؤنے نے
 نقلی شادی دا ڈھونگ رچا کے تے، کسے کولوں ہُن دسخط کرواؤنے نے
 تیرے رانجھے دے کاغز بنائے سارے، کل نوں ڈاک دے وچ گھلاؤنے نے
 نقلی ویاہ رانجھے دا وی کرنا، ایسے تراں ہی کم سوت آؤنے نے

ہیر کدے نہ سوچیا اک واری، باپ اوسدا اپنا چلاک ہے جی
 شک کرے تے کرے وی کس تراں جی، اس توں نیڑ دا ہور نہ ساک ہے جی
 جھوٹھے کدے نہ ایسوں تک پہنچ سکدے، جتی چوچک دی دُنی وچ دھاک ہے جی
 ہیر سوچیا فکر مند باپ میرا، اوسدی نیت پوتر تے پاک ہے جی

سارے لوڑیندے کاغز تیار کرکے، ہیر ساہنے چٹھی وچ پا دتا
 ہیر سوچدی رانجھے نے آ جانا، زور پورا تاں باپو نے لا دتا
 اک لکھی چٹھی رانجھے یار تائیں، دل کھولہہ کے کاغز تے لا دتا
 چٹھی چم کے دل دے نال لا کے، دوئے دلش دے دل گھلا دتا

چلاکی نال ہیر دا ساک کرنا

ساک کھیڑیاں دا چوچک نے منیاں، قیدوں نال جا کے شکن پا آیا
 آپاں ہیر نوں ہالے نہ دسنا جی، چنگی تراں سبھ کُجھ سمجھا آیا
 چین، مُندری، کڑا تے گھڑی پائی، سارے کوڑے نوں کئی کُجھ پا آیا

دس پندراں ٹوکرے پھلاں دے دی، چوچک کھیڑیاں دے گھر لاه آیا

ویاہ رجسٹر کراؤن دے واسطے جی، دفتر ہیر تے سیدا دوویں آئے نے جی
لال پھل وٹا کے، ہاں کہہ کے، سارے کاغذی کم مکائے نے جی
مُنڈے کڑی دے باپ گواہ بن گئے، دوہاں سامنے دخط کراوائے نے جی
ایہہ تاں رب دیاں رب ہی جاندا ہے، کہڑے دن ایہہ رب دکھائے نے جی

رانجھے نوں ہیر دا خط ملنا

چٹھی چم کے ہک دے نال لائی، رانجھا ہیر دی لکھت پچھاندا جی
چٹھی کھولھدا ہیر نوں یاد کردا، ہتھ لکھت چوں ہیر نوں ماندا جی
اوسدے لفظاں نوں پوٹیاں نال ٹونہدا، ہر لفظ ہی ہیر دے ہان دا جی
ہیر چٹھی دے وچوں پرتکھ دسدی، لا ککلی ہیر سیاندا جی

لکھیا ہیر نے رانجھیا مُعاف کرنا، تینوں بناں دیاں چڑھ آئی ایدھر
گلاں باتاں وچ لے لیا پتا جی نے، کالج و سٹُرا پڑھن نوں پائی ایدھر
کدے سوچیا نہیں سی ہوو ایداں، میری قسمت ہی کھج لیائی ایدھر
جان تیرے چ وسدی ہے میری، ایویں جسم نوں چک لیائی ایدھر

راہ داری گھلائی ہے اساں تینوں، ویزا لے کے چھیتی توں آئیں ایدھر
جان سکدی مکدی جائے میری، وے توں آن دھرواس دوائیں ایدھر
اُجڑی پھرے دُنیا میری رانجھنا وے، درشن دے کے پھیر وسائیں ایدھر

راہ دیکھدی ہاں تیرا دِنے راتیں، میرے نینا نوں تہلپت کرائیں ایدھر

گھگ گھگ وسدا شہر ہے ایہہ رانجھا، تیرے نینا لیکن بیابان ہے جی
جدوں ساغر دیاں چھلاں دی شوک سندی، ایوں لگے جیوں آیا طوفان ہے جی
جدوں کوئی وی قدم میں چکدی ہاں، مینوں جاپدا میرا امتحان ہے جی
تیری ہیرتاں تیری ہی رہو رانجھا، میرا رانجھا ہی دین ایمان ہے جی

رانجھے دا جواب لکھنا

رانجھے لکھ جواب سی تڑت گھلیا، صرف ہیر ہی رانجھے دا ساہس ہے جی
ہیر رانجھے وچالے بس ہور کجھ نہ، اک وشواس، وشواس، وشواس ہے جی
چنتا نہ کریں ملائگے تڑت آپاں، اکو رتجھ میری اکو آس ہے جی
لجھ ہیر نوں لو ضرور رانجھا، کتے کڈا ک دھرت آکاش ہے جی

جدوں مرضی محسوس کر لیں ہیرے، تیرا رانجھا ہر دم تیرے پاس ہے جی
میری جان تاں نال ہی لے گئی توں، آہ جو تریا پھردا صرف ماس ہے جی
اللہ تالا ملایا ہے میل رکھو، میرا رب تے پورن وشواس ہے جی
دھو + دھرم دے سنگاں تے کھڑی دھرتی، اکو ایشٹ ساڈا اکو آس ہے جی

آپنے آپ دا پورا خیال رکھیں، وقت نال سبھ پیویں تے کھائیں ہیرے
جے کوئی دھرم استھان ہے آس پاسے، متھائیکن ضرور توں جائیں ہیرے
میرے ولوں وی کریں ارداس جا کے، سچے منو ایہہ واسطہ پائیں ہیرے

مہر نال ہی ہویا ہے میل آپنا، مہراں والے دی مہر کرائیں ہیرے
رانجھے نوں ویزے توں انکار

ویزا لین لئی دلی نوں گیا رانجھا، اک منتزی وی اُسے نال کھڑیا
ایسا کم کوئی کدے دی نہیں ہویا، جیہڑا رانجھے دے ساہمنے کدے اڑیا
وڈے صاحب دے دفتر دی چک چکلی، سدھا دفتر دے وچ ہی جا وڑیا
پیو دادے دی جان پچھان ایئی، تاں ہی کم تے رانجھا سی پھرے چودھیا

ویزا رانجھے نوں دین دے واسطے جی، وڈا صاحب نہ ہویا تیار ہے جی
ٹرن پھرن جاندے ٹسیں نہیں مُردے، کرن لگ جاندے کم کار ہے جی
جا کے دیکھنا ٹساں نے کجھ وی نہ، سارے کردے پنجابی ویو پار ہے جی
کیویں ہور بھروسہ ہُن کری جائیے، سارے پنجابی کردے کھوار ہے جی

پُت چودھری دا رانجھا نام میرا، جھیتی چوچک دا بناں جوئی ہیں جی
چوچک دلش و دیشاں وچ کرے بزنس، ایہ دیکھ اُس راہ داری پائی ہے جی
ہتھیں لکھ کے ہیر نے آپ مینوں، دیکھو صاحب ایہہ چٹھی گھلائی ہے جی
بِنکاں وچ ہے کئی کروڑ ساڈا، کاتوں کروں میں ہور کمائی ہے جی

اسیں سنیاں ہے دونے دے چودھری دا، وڈے وڈے نے لوک سبتکار کردے
تیرے بارے وی سنیاں ہے رانجھنا ہی، بہت لوک نے تینوں وی پیار کردے
چنگی تراں چوچک نوں وی جاندے ہاں، چوچک دلش و دیشیں ویو پار کردے

دھی چوچک دی دی نہیں مُڑی جا کے، ایسے واسطے نہیں اعتبار کردے

پردیساں دے معاملے کی ہندے، سر پین تے رانجھے نوں سمجھ آئی
جلدی جا ملنا آپنی ہیر تائی، بیٹھا سی رانجھا پکی آس لائی
لگی مٹھنجی رانجھے دے جسم نوں جی، پہلی وار سی کچی تسلیل آئی
لوئی کڈے کھڑھے سی اوس دن توں، چٹھی ہیر دی جس دن دی سی آئی

ہتھ جوڑ رانجھا ارداس کردا، ربا روح کلبوت و سچ پائیو جی
ملے پناں نہ من نوں چین ملنی، چھیتی ملن دی ودھ بنائیو جی
پنجاں پیراں نوں وی رانجھا یاد کردا، پھس گئی گڈی دھکھ لائیو جی
ستگر ساہمنے کھڑا ارداس کردا، مہراں والے دی مہر کرائیو جی

اک پل وی جینا حرام ہویا، ہن تاں ہیر دے نال وسلے یار باجھوں
چت گجھ وی کرن نوں نہیں کردا، گجھ نہ اوہڑدا یار ددار باجھوں
رانجھے گھیر کے رکھیا بڑا دل نوں، بُو گل جی کھجبل خوار باجھوں
کوئی جین دا ارتھ ہی نہیں بندا، سُنیاں دی ملکہ سوہنی نار باجھوں

پنجاں ستاں استجناں نال گل کیہتی، کسے قیمت تے ویرا لوا دیو جی
ہر حالت ہی پہنچنا ہیر تائیں، کوئی چنگا جیہا چکر چلا دیو جی
گاں گوری لوری گواچی میری، نال ہو کے مینوں لبھا دیو جی

جناں خرچ آوے میں نئے دیواں، اک وار بس سنگل پھڑا دیو جی

دو لکھ روپیہ ایجنٹ منگیا، نقد اودوں ہی رانجھے پھڑایا جی
 کہندا گھنٹے وچ کسے نہ گل کرکے، بس ایداں ہی گیا تے آیا جی
 پیاں شاماں ایجنٹ پر نامڑیا، سارا دن اڈیک گویا جی
 کسے آن دسیا اوہ تاں پھرن ہويا، تینوں رانجھیا الو بنایا جی

پہلاں کدے نہ دینے ایجنٹ نوں کجھ، پھرے تڑے لوکاں سمجھایا سو
 اسماں روم توں جا کے چھپ پھڑنا، ویزا اٹلی دا اسیں لوایا سو
 چھپ روم توں ویراکروس جاندا، گکھ میکسیکو روٹ بنایا سو
 اگوں لے دے کے لوکیں پینچ جاندا، جیہنا ایل اے پھنچنا چاہیا سو

اٹلی جان نوں ہويا تیار رانجھا، کاغز پتر تیار کروا لیا جی
 اک لکھ دے وچ ہی گل بن گئی، ویزا اٹلی دا رانجھے لوا لیا جی
 کھڑھے پیر پھر ایروفلوٹ پھڑکے، رانجھا دلی توں ماسکو آیا جی
 روم جان والی سی فلائیٹ لنگھی، راتیں ماسکو ہی ڈیرا لایا جی

کھان پین دا رہن دا خرچ سارا، جہاز والیاں نے آپے ہی کیتا
 چنگا ساتھ ملیا روٹی کھان لکیاں، سماں ماسکو وچ ودھیا سی بیتا
 گڑی ناروے دی چلی انڈیا نوں، رات ماسکو رہن نوں جی کیتا

ہس کھیڈ کے رات لنگھائی دوہاں، جان لگی نے بائے بائے وی کیتا

ویہہ روبل سورنے نے سی دتے، رانجھے سوچیا ماسکو خرچ جاواں
 بوتل وائین دی لے لئی ماسکو توں، سوچے راہ دے وِ بچ کتے پیگ لاواں
 جاندے روم نوں رستے دے وِ بچ کھلھی، رانجھے سوچیا پی کے سوں جاواں
 نال بنگلادیشی سی اک بیٹھا، کہندا لیا یارا میں وی گھٹ لاواں

دو ہفتیاں تائی سی شپ مُرنا، جس شپ تے رانجھے نے جاونا جی
 لیا ہوٹل بچ کمرہ کرائے اُتے، بھوجن ملے اوتھے من بھاون جی
 سوٹ بُوٹ پا کے ٹائی شائی لا کے، جدوں رانجھنے نے گیڑا لاونا جی
 ناراں ساریاں نے دل تے ہتھ دھرنے، جدھوں دی رانجھے لنگھ جاونا جی

آئی سڈنی توں گڑی اک سیر خاطر، سارے لوک اوس توں کہندے پری یارو
 پہلی وار ہی رانجھے نوں اوس ڈٹھا، وینہدیاں سار ہی رانجھے تے مری یارو
 کھانا کھان دے بچ نہ نال لے گئی، کھانا کھاندیاں پیش کش کری یارو
 کہندے عورت دی پیش کش کون موڑے، رانجھے رات سہاونی کری یارو

پری آکھدی رانجھیا چل سڈنی، اوتھے بیٹ دڈا گھر باہر ساڈا
 لکھاں بھیداں نے ڈیڈ دے فارماں وِ بچ، اُن لائمن دا دڈا وپار ساڈا
 ہے پیپر ساڈا دُور دُور جاندا، سرے سار ہے جی کاروبار ساڈا

ساری راجدھانی سانوں جاندی ہے، کہنا موڈی نہیں سرکار ساڈا

رانجھے آکھیا وینچورا میں جانا، میرا دل اوتھے دل دار اوتھے
میری روح اوتھے میری جان اوتھے، میرا پلیم اوتھے میرا پیار اوتھے
اویں جاپدا میرا سبھ کجھ اوتھے، تھے ہیر میری گھر باہر اوتھے
اک عاشق دا دل، دل و پج میرے، میرا عشق ہی ہے وپار اوتھے

رانجھا پھنچیا ویراکروس جس دن، اوسے دن ہی چھپ چھڈ آیا جی
شہر سوہنا سمندر دے نال بنیاں، ٹیکسی و پج بہہ کے گیڑا لایا جی
سو ڈالر دے و پج ہی شہر سارا، ٹیکسی والے نے خوب گھمایا جی
بولی کسے دی سمجھ نہ آئے لیکن، تئے نال ہی کم چلایا جی

اگلے دن پھر لوکل پھلایٹ لے کے، رانجھا شہر میکسیکو آیا جی
دو دلیاں نالوں وی شہر وڈا، رانجھے جا اوتھے ڈیرا لایا جی
راجدھانی عمارت ہے بڑی وڈی، موہرے گاندھی دا بت وی لایا جی
رنگ روپ سبھ دا ہے پنجاب ورگا، رانجھے تائے کے آکھ بلایا جی

اک دم پنجاب دے لوک گدے، واتاورن ہی سارا پنجاب ورگا
نیں مرگ ورگے کالے وال سبے، رنگ رناں دا زرا گلاب ورگا
کھاندے تری ترکاری کراری لوکیں، کھانا مالوے، ماچھے دآب ورگا

بھریا گھٹ تکیلے دا ایوں لگا، پہلے توڑ دی دیسی شراب ورگا

کسرت کرن والے کمرے وِچ جا کے، شامیں رانجھے نے صحت بنائی نے جی
مرد عورتاں پول وِچ نہاؤن کٹھے، وِچ رانجھے وی ٹُھھی جا لائی نے جی
بولے ناتاں زری پنجابی لگے، پَنڈا گُنڈواں گُروی اک آئی نے جی
رانجھے سو ڈالر اوس نُوں وی دِتا، دو گھنٹے مساج کروائی نے جی

ایسی رانجھے نے رکھ وِچ میخ گڈی، کئی نویاں لکیراں بنا لئیاں
انہراں وِچ سی بھالدا ہیر آپنی، کئی نویاں ہی دھرتیاں گاہ لئیاں
گھروں اڈیا سی اپنے پیار چکھے، کئی نویاں اڈاریاں لا لئیاں
نک۔ نویاں کئی گروتیاں پا ڈُھیاں، جتا ہنڈھیاں اونا ہنڈھا لئیاں

رانجھے جگت ترکیب چلائی ساری، آخر لوس اینجلس شہر آیا جی
پھردا بھالدا آپنی ہیر تائیں، ہور کجھ نہ رانجھے نوں بھایا جی
لبھدا لبھدا وینچورا جا پھنچا، پینچ وینچورا سوکھا ساہ آیا جی
لبھیا پتہ جو چٹھی تے سی لکھیا، رانجھے جا گُنڈا کھڑکایا جی

ہیر سوچدی کون ہے آج آیا، کسے اِس تراں بار کھڑکایا جی
کوئی جاپدا بڑا دلیر بندہ، کسے خاص ہی مارتے آیا جی
بوہا کھولھیا قیدوں نے جدوں جا کے، اندر اپنے آپ وڑ آیا جی

پیریں پینا پتا جی آکھ کے تے، جا چوچک دے پیریں ہتھ لایا جی

چوچک لیا پچھان سی رانجھنے نوں، بانہوں پھڑ چھاتی نال لایا جی
 چاچا ہیر دا ہاں قیدوں نام میرا، قیدوں رانجھے ناہتھ ملایا جی
 کچھی پیار دے نال گل بات ساری، تے ستکار دے نال ڈھایا جی
 رانجھا آکھدا بڑی ہی پیاس لگی، ہتھیں چوچک نے جوس پلایا جی

ہیر سنی آواز جاں رانجھنے دی، بھیجی بھیجی چوبارے چوں آئی نے جی
 رانجھا اٹھ کے ذرا اگانھ ہویا، دوہاں دھاء گلوکڑی پائی نے جی
 دھاہاں ماریاں موڈھے تے سر رکھ کے، چیک انہراں تیک سُنائی نے جی
 پنجاں پیراں دی دھروں آواز آئی، ہیر رانجھے نوں ساڈی ودھائی نے جی

چوچک قیدوں دے نال صلاح کردا، سوچ سمجھ کے فیصلہ لے ہونا
 ہیر رانجھے دا پیار ہے بڑا گُوڑا، نہ ایہہ مٹ سکنا نہ ایہہ سہہ ہونا
 مُڑنا مُول نہ ہیر نے رانجھنے توں، نہ ساتھوں جھل ہونا نہ کُجھ کہہ ہونا
 ڈونگھے پانی وِچ ڈُگ پئی دھی ساڈی، نہ اوس نوں کڈھ ہونا نہ ساتھوں رہ ہونا

پھر چوچک تے قیدوں دے نال بہہ کے، رانجھے بیسز بتا ماسہ لایا جی
 پیچا ہٹ توں گھروں ہی کال کر کے، چوچک آپ پیچا منگوا یا جی
 بہہ کے مانجھے دآبے دیاں کرن گلاں، نالے مٹھا مٹھا پیگ لایا جی

رات رہن دے واسطے رانجھنے لئی، کمرہ ہوٹل و بچ بگ کروایا جی

اگلے دن پھر دفتر دے و بچ بہہ کے، ہیر رانجھے نوں چوچک سمجھانودا جی
 ہوٹل پہنچ کے رانجھے نوں نال لے کے، قیدوں چوچک دے دفتر لیا نودا جی
 جگ جگ جیو تے مانو جوانیاں نوں، بیٹا آکھ کے چوچک لیا نودا جی
 پیار کرنا تاں حق ہے ہر کسے دا، لیکن ویرلا کوئی سرے چڑانودا جی

چوچک آکھدا رانجھیا سُن پُتر، مینوں پتہ توں ہیر نوں پیار کرداں
 پتا آکھ جد پیریں توں ہتھ لایا، اِس توں پتہ لگدا توں ستکار کرداں
 لگناں رب دی رضا و بچ رہن والا، ذکر رب دا توں وار وار کرداں
 پیار پرودگار نے وی کیتا، کوئی ہرج نہیں جیکر توں پیار کرداں

پیار کرن توں میں نہ کدے روکاں، اک باپ دا بچیاں نہ وعدہ جی
 ہر کرم دے لیکن اصول ہندے، پیار کرن دا وی ہے قاعدہ جی
 ہوڑھمتی بچ پیار بدنام کرنا، نہ کوئی گل بندی نہ کوئی فائدہ جی
 جے کر ساریاں دے دل دکھی ہو گئے، کی فائدہ ایسا دل لائے دا جی

چوچک آکھیا رانجھیا دس کیراں، ہیر لئی قربانی کوئی کر سکدیں؟
 مینوں پتہ ہے جرناتاں بہت اڈکھا، کی توں سال دو سال لئی زر سکدیں؟
 تر آیا توں دُنیا دے پانیاں نوں، کی تھوڑا جیہا ہور وی تر سکدیں؟

تیرے واسطے تینوں اک کم دساں، میرے مگر لگ کے کی توں کر سکدیں؟

رانجھے آکھیا پرکھ کے دیکھ کیراں، میں تاں ہیر لئی گُجھ وی کر سکداں
سماں بے وفائی نہ کرے جیکر، سو سال وی سمیں نوں زر سکداں
کھیڈاں ترن دیاں مرن دیاں میں جانا، بھو ساغر وی ہیر لئی تر سکداں
جیندا رہاں میں ہیر لئی عمر ساری، لوڑ پئی تاں ہیر لئی مر سکداں

کاغز ہیر دے بینگے سال کھنڈ و بچ، اونا چر نہ گل کوئی کریں رانجھا
دخط کسے دے اسماں کروائے نے جی، تکلڑا دل کر کے گل نوں جریں رانجھا
پردہ رکھن دے و بچ ہی جت تیری، بازی جتی جتائی نہ ہریں رانجھا
پیپر ہیر دے جدوں وی بنے پکے، بڑے شوق دے نال شادی کریں رانجھا

توں وی سُن ہیرے گل نوں لڑ بَنھ لا، میں خود جاندا رانجھا دل دار تیرا
بن جان کاغز تاں پھر خوشی کر لیں، کتے بھجا نہیں جاندا ایہہ پیار تیرا
اُگھ سگھ نہ نکلے کسے تائیں، کہ توں رانجھے دی ہیں رانجھا یار تیرا
دڑ وٹ کے سال دو سال کڈھ لا، میں خود آپ وساؤں گھر باہر تیرا

اوسے کالج تے اوسے کلاس دے و بچ، جتھے ہیر پڑھدی رانجھا جان لگا
اک کمرہ کرائے تے لیا اُسے، آپے کھان تے آپے پکاؤں لگا
روی اوجھے نال جا گل کیتی، سیوں ایوں تے راتاں لگان لگا

چکھوں گھر دیاں کولوں ہے کی منگنا، خرچ درج جوگا سی کمان لگا

کالج وچ سی اک دن ملی سہتی، چکھن رانجھے دا سارا حال چال لگی
 گُرسی کچھ کے رانجھے دے کول کر لئی، اُلٹ پٹت جے چکھن سوال لگی
 کہندی اُٹھ کے ذرا ک کھڑا ہوویں، چھا مار کے چھاتی دے نال لگی
 تیرے ورگا نہ گھرو کوئی ڈٹھا، ساری عمر سی مینوں تاں بھال لگی

رانجھا آکھدا جٹاں دی گُروی لگیس، چنگی بھلی پنجابی توں بولنی ایں
 پرھاں ہو کے ذرا ک بیٹھ گڑیئے، ایہہ کسوتی جہی کڑھی کی گھو+نی ایں
 لا+اں سٹ دی ایں نوواں دیکھ بندہ، شہد لچر، اشلیل کیوں بولنی ایں
 میرے اندر ہے سلگدی آگ جہڑی، دھکھدے کولے توں کاہتوں پھولنی ایں

ادھی گل دی تیری نہ سمجھ لگی، گوڑھ گیان تے بہتا نہ جاندی میں
 کھان پین دا شوق میں رکھدی ہاں، رنج رنگ رلیاں ہی ماندی میں
 اینا پتہ توں میری ہی عمر دا ہیں، من کے دیکھ لا توں تیرے ہان دی میں
 موج زندگی دی میں تاں نت لیندی، بہتی گنا گھٹاؤ نہ جاندی میں

اک دن رات نوں رانجھا سی کم کردا، دھوندا پارکنگ جھاڑو لگا وندا جی
 ڈبے بیڑ دے، خالی گلاس چلے، چک گُوڑے دے ڈبے وچ پاوندا جی
 سہتی بیڑ خریدن نوں آئی اوتھے، اوس نوں ویکھ یقین نہ آوندا جی

گدا نہیں کہ کدے اس کم کیتا، کی کارن ہے ایہہ پوچے لاوندا جی

ایہی دیر نوں آپنا کم کرکے، رانجھا تریا کمرے ول جاوندا جی
 سہتی روک کے کار بٹھا لیا سو، کہندی تیرے تے ترس ہے آوندا جی
 سہتی آکھدی تیرے میں گھرے جانا، رانجھا سہتی توں کھہرا چھڈاوندا جی
 کمرے و بچ تاں کجھ وی ہے نہ سی، سنگدا سنگدا اندر نوں جاوندا جی

گُرسی میز نہ کوئی نہ منجا پیہڑی، کارہیٹ تے کمل وچھائے رانجھا
 کمرے و بچ تاں ہور کجھ وی نہ سی، سوچے سہتی نوں کی دکھائے رانجھا
 سہتی اکھ دے نال جاں اکھ میلی، نکا جیہا پھر منہ بنائے رانجھا
 رانجھا پُت جو دلش دے چودھری دا، دُوبے دلش و بچ نظر پُرائے رانجھا

آہ تاں بہت ودھیا سہتی آکھدی سو، بڑے لوک ایسے تراں رہن رانجھا
 تیرے کول تاں کمل ہے بڑا ودھیا، لوکیں کارہیٹ اُتے ہی پین رانجھا
 آہ لے پھڑ ڈبہ، آپاں بیڑ پیئے، میں تے کمل تے لگی ہاں بہن رانجھا
 تن چار ڈبے بیڑ دے پی کے، سہتی آکھدی لگی میں پین رانجھا

رانجھا آکھدا اپنے گھر مُڑ جا، گھر والے اڈیکدے ہونگے نی
 جسدی دھی جوان نہ مُڑی راتیں، ساری رات اوہ کس تراں سونگے نی
 اچھیت جے داغ لگ جائے کوئی، ساری عمر پھر کس تراں دھونگے نی

جیکر آٹھ گوانڈھ نوں پتہ لگو، گھر دے مار ڈہتھوے روئگے نی

سہتی آکھدی سمجھ نہ لگدی سو، کہدا حساب کتاب لگاونا ایں
اُرے آتے گھٹ پلا مینوں، ایویں چچ پلچ کی لاونا ایں
آہ توں ڈبے نوں کی چنگھسی جاونا ایں، گھننے وچ اک ڈبہ مکاونا ایں
اُرے آئیں گا جاں کھچ لوواں تینوں، رب توں ہورتوں اُج کی چاہونا ایں

مہنا مرداں نوں چھڈ میدان بھجنا، رانجھے بھر گلاسی اک لائی نے جی
رانجھے آکھیا دیکھ ہُن کیویں پیواں، اکو ساہڑے گلاسی مُکائی نے جی
سہتی رانجھے دے موڈھے تے سر رکھیا، نالے گھٹ کرنگھڑی پائی نے جی
سُنرا گل نوں سُنی تیار ہو کے، دھکے نال ہی تیج ہنڈھائی نے جی

رانجھے اگلے دن قیدوں نوں کال کیتی، کی گجھ کرن کڑیاں دہائی نے جی
ساری خول کے رات دی گل دسی، کہندا رات اک بھوتی آئی نے جی
میں تاں ڈردا سی اوسدے لچھناں توں، دھکے نال اوس سیوا کروائی نے جی
چنگی بھلی سی بیڑ جد پین لگی، بیڑ پی کے ہوش گوائی نے جی

قیدوں آکھدا گل سُن توں رانجھا، تیرا بڑا ہی کم سوت آیا نے
دیکھیں سال دو سال دے وچ رانجھا، تیرا ہرا پتہ گھر آیا نے
دخط کرن نوں توں منائیں اوس نُوں، تیرا کم تاں کنڈھے تے آیا نے

گل کریں توں رانجھیا اوس ویلے، جدوں اوس نے پیگ اک لایا نے

حالے مونہوں چوں رانجھے نے گل کڈھی، سہتی اوسے ویلے بھجی آئی نے جی
اوسے دن ہی دستخط جا کیتے، گڈی رانجھے دی لیہاں تے پائی نے جی
گھمدے رہے دوویں اوس دن بیچ اُتے، آج رانجھے نے روٹی کھ+ائی نے جی
ٹیبل وائین دے دو تن پیگ لا کے، سہتی پکی گلاسی وی لائی نے جی

لنگھیا سماں تے پتہ ہی نہ لگا، اک دن سمیں نے رنگ دکھایا جی
ڈبہ خول جد رانجھے نے میل دیکھی، ہرا پتہ آج ڈاک و بیچ آیا جی
رانجھے یار بیلی سارے کرے کٹھے، بار بی رکیو آج بنایا جی
دیر کھوپئے تائیں سی رہے پیندے، پورا جم کے کھٹھا منایا جی

ٹن ہو کے قیدوں وی گیا اوتھے، اک ہور جا کے پیگ لایا جی
چٹھا خول کے رکھیا آپنا وی، پتہ قیدوں وی اویں بنایا جی
کوئی گل دسے آپنے نال بیٹی، کداں جٹاں نے وقت لنگھایا جی
کسے دسیا کے باراں سال مگروں، چہرا بچیاں دا نظریں آیا جی

چوچک کول پھر اگلے دن گیا رانجھا، آکھے میں تاں بول پنگایا جی
کرو مہر تے ہیر ہن دیو مینوں، آپنی ہیر نوں لین میں آیا جی
چوچک آکھدا کھیڑے تاں نہیں مندے، پچھلے مہینے میں بڑا سمجھایا جی

کارڈ ہیر دا آیا ہے کئی چڑ دا، پر نہ کھیڑیاں سانوں دکھایا جی

اوسے ویلے ہی سہتی نوں کال کر کے، رانجھے کمرے دے وِج بُلایو نہیں
کارڈ ملن دی خوشی پھر کری دوہاں، کٹھے بیٹھ کے پیگ شینگ لایو نہیں
کدیاں دناں دے بعد اِنج ملے دوویں، رنج رنج کے من پرچایو نہیں
تیوں نہ بنی نہ صحیح پھیر کی ہے، اپنے پیار نوں مپرے لایو نہیں

سہتی آکھدی رانجھیا یاد رکھیں، میں تاں آپنا فرض نبھا دتا
میرا کجھ وی نہ لکیا دے تیرے کولوں، انگ انگ میں خول وکھا دتا
تیرے میرے وچالے ہے کون نڈھی، جسے تیرے تے جادو چلا دتا
دی دل دی گل نہ کدے مینوں، گلین باتیں توں مینوں ٹرکا دتا

رانجھا آکھدا چوچک نے قسم پائی، تانہیوں تیرے توں گل لکائی نارے
جسوں سہتیئے بھابی توں آکھدی ہیں، ایہہ سبھ ہیر دی کری کرائی نارے
میں امریکہ جے آیا تاں ہیر خاطر، ہیر کھج کے مینوں لیائی نارے
میرے آؤن توں پہلاں ہی ہیر دے لئی، ہرے پتے دی گل چلائی نارے

پنا شرط میں تینوں پیار کیتا، جگ جگ جی توں تے میرا یار میاں
کردا چت جے رب دھیاونے نوں، میں تاں کردی ساں تیرا دیدار میاں
اگلے جنم وِج ملائگے پھیر آپاں، تیرے سر ہے میرا ادھار میاں

تیری ہیر میں تینوں دوا دیاںگی، جاندی وار دا میرا اقرار میاں

سہتی جا کے کھیڑے نال گل کردی، کہندی گل سُن لا کے کن ویرا
ہیر تیری تاں کدے نہ ہو سکدی، رانجھے یار دی اوہ تاں ہے رن ویرا
ہیر رانجھا تاں روح کلبوت پکے، سکے کوئی نہ اوس نوں بھن ویرا
چیکر ماسہ وی گل سی بن سکدی، ساڈے آؤندی پھر رانجھے دی جن ویرا

میں تے رانجھے دے نال پیار کیتا، توں تاں صرف بس ہیر نوں چاہیا نے
ہرے پتے دا مان نہ کریں ویرا، میں وی رانجھے دا پتہ بنایا نے
دل رانجھے دا کدے نہ جت سکی، بھاویں جسم نوں پورا ہنڈھایا نے
توں تے منومن ہیر نوں پیار کیتا، میں تاں سبھ کجھ ہی اگے ڈھیا نے

دو جسم اک جان نے ہیر رانجھا، رب نے جوڑی ایہہ آپ بنائی ویرا
کسے دی نہ طاقت جو بدل دیوے، تیری بھین ایہہ دیوے ڈھائی ویرا
رانجھا ماسہ وی نہ میرا ہو سکیا، میں واہ جہان دی لائی ویرا
توں اڈیکدا پیار دے تنگڑاں نوں، یاد رکھیں اک ملنی نہ رائی ویرا

پتہ ہیر دا دیہہ، آپنا کٹ پتہ، ایسے وِ بچ ہی تیری بھلائی ویرا
بندی گل تاں میں جا کے مننت کردی، ترلا پا لیاؤندی بھر جائی ویرا
تیریاں اکھاں دا نہیں علاج ہونا، پائیں جھڑی توں مرضی دوائی ویرا

لیا پترا ہیر نوں دے آواں، ایویں لئی پھرداں دل نوں لائی ویرا

سہتی ہیر نوں ملن پھر جانودی ہے، کہندی جا کے تینوں ودھائی ہیرے
 رانجھا تیرا تاں سدا تیری جیب و بچ سی، ہرا پتہ میں تیرا لیائی ہیرے
 معانی آج میں تیرے توں منگنی آن، چنگا ہندا جے آؤندا نال بھائی ہیرے
 جگ جگ جوانیاں ماڑو جی، جوڑی ٹساں دی رب بنائی ہیرے

رانجھا آکھدا ہیر نوں چل چلیئے، شہر وینچورا آپاں چھڈ جاونا جی
 کتے دُور دُراڈے ہے چلے جانا، کسے نویں تھان اھالنا پاونا جی
 پنجاں پیراں نوں روز دھیانودا ساں، آج توں بس ہن تینوں دھیانودا جی
 سُنو آکھدا سی رانجھا مللیں آ کے، آپاں سُنو نوں ملن دی جاونا جی

سُنو آکھدا رانجھے نوں بیٹھ کے ہن، میری گل دا کریں خیال پُترا؛
 چنے موڑ مُریا توں آپنی جیونی دے، میری قلم سی تیرے نال نال پُترا
 جو وی جیون دے و بچ تینوں پیا کرنا، اوہ ہی لکھیا ای میں حال چال پُترا
 ہیر سُنو میں آج تینوں دین لگاں، اک گیت ہے ایہہ بے مائل پُترا

اس نوں جا کے کتے نہ رکھ دینیں، ساری دُنیا نوں گا کے سُنائیں بیٹا
 بیبتاں وارث دے وانگ بنائیاں نے، ہیکاں لا کے ایس نوں گائیں بیٹا
 چنتا کریں نہ آج توں کوئی رانجھا، ہیر گائیں تے ہیر ہنڈھائیں بیٹا

لکھاں ہیر رانجھے دُنیا وِ بچ پھردے، سبھ نوں میرا پیغام پڑھائیں بیٹا

وارث شاہ میاں تیرا حکم منیاں، نویں کتھا اک جوڑ سُنائی نے جی
بل بُدھی سی جتی وی مِلی مینوں، زور لایا کہانی بنائی نے جی
پاتر چترن میں کیتا دماغ لا کے، کسے پاتر تے اوج نہ لائی نے جی
قصہ کاو سی پنجرے وِ بچ بند ہويا، آج اوسدی رہائی کرائی نے جی
وارث شاہ میاں مینوں معاف کرنا، ایہہ تاں معافی دی ہی عرضی پائی نے جی

